

SAMİRİYELİ KADIN, AZİZE FOTİNİ HAKKINDA VAAZ

17.5.2020

Pakalya Bayramı'ndan 4 hafta sonra andığımız ve İncil'de Samiriyeli kadın olarak geçen Azize Fotini, muhteşem bir müjdeyi yayma ruhuna sahipti. Bugünkü İncil okumalarında tarif edildiği gibi Yakup'un kuyusunda İsa'yle tanıştı. (İsmi "Aydınlanmış veya nurlanmış olan" anlamına gelir).

Yahudilerin sapkınca gördükleri ve onlarla herhangi bir ilişki kurmayı reddettikleri Samiriye bölgesinin insanlarındandı. Azize Fotini'nin eski hayatı, toplumda yaygın olarak bilinen günahkâr bir yaşamdı. Tüm bunlara rağmen, manevi bir arayış içindeydi. Birden fazla erkekle birlikte olmuştu ama daha tatmin olmamıştı, çünkü daha muazzam bir şey istiyordu. Aradığı şey, kurtuluştu. Manen Kurtarıcı'yı, Mesih'i bulmak istiyordu ve sonunda O'nunla Yakup'un kuyusunda tanıştığında hayatı tamamen değişti. Fotini (Aydınlanmış) ismini aldı ve bu isimle kilise tarafından anılıyor ve onurlandırılıyor.

Ruhunu aydınlatan parlak ışığı başkalarıyla paylaşmak için ilk önce kendi şehri olan Sihar kentine koştu. Kentin sakinlerini dünyanın Işığı Mesih'le buluşmaya çağırmak için onları zekice meraklandırıp şöyle davet etti: "Gelin, yaptığım her şeyi bana söyleyen adamı görün. Acaba Mesih bu mudur?"(Yuhanna 4:29).

Sonuç gerçekten şaşırtıcıydı! Şehir halkı İsa'yla tanışmak için dışarı çıktı ve İncil'de duyduğumuz gibi, "O kentten birçok Samiriyeli, "Yaptığım her şeyi bana söyledi" diye tanıklık eden kadının sözü üzerine İsa'ya iman etti" (Yuhanna 4:39). Daha sonra O'nu daha iyi tanımak istediler. "Samiriyeliler O'na gelip yanlarında kalması için rica ettiler. O da orada iki gün kaldı. O'nun sözü üzerine daha birçokları iman etti. (Yuhanna 4:40-41).

Rab'bin günahkâr bir hayat yaşayan bu kadından uzaklaşmadığını belirtmek önemlidir öyleki Kendisi Yakub'un kuyusunda onunla konuşmayı başlatmıştır. İsa, bu kadın hakkında her şeyi bilse de, O'nun, dünyanın beklediği Mesih olduğunu ilk bu kadına açıkladı.

Ona karşı davranışı, hangi günahı işlediği ya da sahip olduğu kötü şöhreti ne olursa olsun Rabbin her insana sunduğu yürekliliğin bir örneğidir. Mesih'e ilk adımı atmakta tereddüt etmeye gerek yoktur, çünkü susuzluklarını gidermek için O herkesi beklemektedir, "Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacaktır"(Yuhanna 4:14).

Sadece bu kişi için değil, onun çevresindeki ve uzağındaki herkes için bir pınar olacaktır. Hemen yola çıkıp insanları Yaşam Kaynağı Mesih'e akın etmeye teşvik eden Samiriyeli kadında da aynen böyle olmuştur. Kendi evinde semere vermiştir, beş kız kardeşine ve iki oğluna Mesih'e olan îman ve sevgiyi aşlamıştır. Onlar da Pentekost gününde Aziz Elçiler tarafından vaftiz edildikten sonra, hayatlarını Hristiyanlığı yayma faaliyetlerine adamaya karar vermişlerdir. Azize Fotini'nin kız kardeşlerinin isimleri şöyleydi: Anatoli ("Doğu"), Foto ("Işık"), Fotida ("Nur"), Paraskevi ("Hazırlık") ve Kyriaki ("Rab'bin Günü veya Pazar günü"); oğullarının isimleri ise Yoses ve Viktor idi.

Filistin'den başladılar, İsa'nın kurtuluş mesajını şevkle herkese vaaz ettiler. Oradan Fenike, Suriye, Mısır ve Kalkedon'a ilerlediler. Sonunda İmparator Neron'nun emriyle Roma'da din şehidi oldular. Hristiyanlığı yayma faaliyetleri nedeniyle azize Fotini'ye, Isapostolos (Elçilere Denk) ünvanı verildi.

Bu eşi görülmemiş olaylar karşısında hayran kalmamamız mümkün değil! Sıradan bir kadın, beş ülkede hristiyanlığı yaymak üzere beş kız kardeşini ve iki oğlunu yüreklendiriyor! Memleketlerinden ayrılıp işkence veya ölüm tehditlerinden yılmadan, tehlikeyi hiç önemsemeden Mesih'e imanlarını kendi kanlarıyla kanıtıyor. Bu sayede kilise, tüm dünyaya yayıldı ve bugün Hristiyan olan bizler, "Dünyanın her yanına gidin, Müjde'yi bütün yaratılışa duyurun" (Markos 16:15) diyen Rab'bin sözlerini eyleme geçiren herkese şükran borçluyuz.

Sevgili kardeşlerim! Bunları dinlerken, yaptıkları ve acı çektikleri her şey için azize Fotini ve ailesine hayran kalıyoruz. Ancak bu yeterli değildir. İoannis Hrisostomos, "şehitlere saygılarımızı sunmak onların izinden gitmektir" demiştir. Elçilere eşit olan Azize Fotini'yi mümkün olduğunca örnek alıp ona benzemeliyiz. Yaşadığımız şartlara ve kişiliğimize uygun şekilde Mesih'e yaklaşarak bulduğumuz kurtuluş sevincini gayretle yaymak arzusuyla yanıp tutuşalım. Bu neşeyi ailelerimizden ve daha sonra kendi topluluklarımızın insanlarından başlayarak diğerlerine aktaralım. Bu neşeyi her yerde layıkıyla taşıyalım. Uzmanlık ya da ustalık iddiası olmadan, alçakgönüllülükle, her defasında uygun yollar kullanarak ve zamanı geldiğinde ışıldayan örnek davranışlarımızla diğer insanların Mesih'e ve Kilisesi'ne bağlanmalarına yardımcı olalım. Aziz Pavlus'un talebesi Timoteos'a yazdığı gibi: "Çünkü bunu yapmakla hem kendini hem seni dinleyenleri kurtaracaksın"(1Timoteos 4:16). Amin.